

Miljøstyrelsen
Jord & Affald

31. maj 2013
J.nr.: 001-09133

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens offentliggørelse af: Grønbog – om en europæisk strategi for plastaffald i miljøet

KOM(2013) 123 Endelig

Resume

Kommissionen har offentliggjort en grøn bog om plastaffald og har samtidigt indledt en høring med henblik på at skabe en debat om, hvordan man producerer plastprodukter, som er mere bæredygtige over hele deres livscyklus og hvordan man mindsker mængden af plastaffald og reducerer miljøpåvirkningerne ved håndteringen af plastaffald.

Formålet med grønbogen er at indsamle oplysninger og synspunkter til brug for at vurdere den nødvendige indsats og definere en europæisk strategi til at reducere de miljø- og sundhedsskadelige virkninger, af plast og plastaffald som bidrag til en omfattende gennemgang af EU's affaldslovgivning, der forventes tilendebragt i 2014.

Grønbogen indeholder ingen forslag til konkrete retsakter, ligesom den ikke har lovgivningsmæssige, økonomiske eller administrative konsekvenser.

Kommissionen har bredt opfordret medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og alle andre berørte parter til at tilkendegive deres mening om forslagene i grønbogen. Idet relevante parter forventes at fremsende bidrag direkte til Kommissionen, er der ikke gennemført en særskilt høring hos danske parter.

Regeringen agter at afgive et høringssvar på grønbogen i overensstemmelse den anførte danske holdning i nærværende notat.

1. Baggrund

Kommissionen har den 7. marts 2013 offentliggjort en grøn bog om plastaffald og indledt en høring, der varer frem til begyndelsen af juni 2013.

Grønbogen skal betragtes som led i arbejdet med at opfylde målene i ”Køreplan til et ressourceeffektivt Europa”, der blev vedtaget i 2011, og hjælpe til at reducere både drivhusgasemissi-

oner og importen af råmaterialer og fossile brændstoffer.

Resultatet af høringen vil indgå i den bredere revision af affaldsdirektiverne, der forventes afsluttet i 2014. I forbindelse med denne revision undersøges de nuværende mål for genanvendelse, nyttiggørelse og deponering af affald, og der foretages en evaluering af fem eksisterende direktiver om affaldsstrømme, der omhandler direktivernes effektivitet, sammenhæng og relevans.

2. Formål og indhold

Kommissionen anfører, at hensigten med grønbogen er at starte en bred debat om mulige svar på de udfordringer, som brugen af plast giver anledning til.

Plast er et relativt billigt og fleksibelt materiale, der anvendes til mange industrielle formål, hvilket har skabt eksponentiel vækst i plastforbruget i det forgangne århundrede – en tendens, der ser ud til at fortsætte. Plast er også et meget holdbart materiale, der overlever de produkter, der fremstilles af det. Det betyder, at der verden over produceres mere og mere plastaffald. Holdbarheden af plast betyder også, at ukontrolleret bortskaffelse er problematisk, da plast kan bestå i miljøet – især i havmiljøet – i flere hundrede år. I dag genanvendes kun en mindre del af det plastaffald, som produceres i EU. Ca. halvdelen af plastaffaldet ender på deponeringsanlæg

Grønbogen understreger den nøglerolle, som plast spiller i mange industriprocesser og anvendelser og de potentielle økonomiske gevinster ved en bedre genanvendelse. I takt med at verdens befolkning vokser, og naturressourcer bliver mere og mere knappe, vil genanvendelse af plast blive et alternativ til anvendelsen af nye ressourcer. For at fremskynde denne ændring er der ifølge Kommissionen behov for bedre rammebetingelser (lovgivningsmæssige og økonomiske), som understøtter miljøvenligt design og miljøinnovation, og som integrerer affaldsforebyggelse og genanvendelse i udformningen af plastprodukter.

I den nuværende EU-lovgivning om affald findes allerede nogle tiltag til at tackle plastaffald i miljøet. Rammedirektivet om affald (2008/98/EF) fokuserer på elementer som f.eks. livscyklusanketgangen, affaldsforebyggelse frem for affaldshåndtering, udvidet producentansvar, produktdesign, ressourceeffektivitet og ressourcebevarelse. Overvejelserne videreføres desuden med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa fra 2011 og det syvende miljøhandlingsprogram, som Kommissionen foreslog i 2012, og som i øjeblikket behandles af Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på overvejelser vedrørende kvantitative mål for nedbringelse af affaldsmængden i havet for hele EU. Emballagedirektivet indeholder et specifikt mål for genanvendelsen af plastemballage, mens affaldsdirektivet fastsætter et generelt genanvendelsesmål for husholdningsaffald, herunder plastaffald. REACH-forordningen er til en vis grad relevant, fordi den indeholder bestemmelser, der gør det lettere at bringe genanvendte materia-

ler (herunder plast) i omsætning, idet det dog skal bemærkes, at ikke al plast i henhold til REACH kan genanvendes, fordi visse tilsætningsstoffer ikke er tilladt i nye produkter. Forordning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger gør det muligt at identificere farlige kemikalier og informere brugerne om risici ved hjælp af symboler på etiketter. Endelig er affald i havene blandt kriterierne for god/dårlig miljøtilstand i havstrategirammedirektivet. Kommissionen arbejder med overvågning og med at skabe mere viden om affald i havene.

Kommissionen anfører dog, at det generelt for EU's affaldslovgivning gør sig gældende, at den ikke specifikt er fokuseret på de særlige udfordringer i forbindelse med plastaffald.

Grønbogen præsenterer en række løsningsmodeller på udfordringerne med plast og plastaffald og stiller til inspiration i alt 26 spørgsmål fordelt på en række forskellige temaer:

Anvendelse af affaldshierarki

Det gældende EU affaldsdirektiv (2008/98) opstiller et affaldshieraki, hvorefter genanvendelse er principielt bedre end forbrænding (selvom ikke alt plastaffald fra et livscyklusperspektiv er egnet til genanvendelse), som igen er bedre end deponering. Kommissionen foreslår derfor en gradvis udfasning eller et forbud mod deponering og peger tillige på, at den nuværende fordeling mellem genanvendelse af plast og forbrænding skal forbedres, så en større andel genanvendes.

Mål for genanvendelse af plast og frivillige initiativer

Emballagedirektivet er den eneste EU-retsakt, der indeholder et specifikt mål for genanvendelse af plastemballage. Kommissionen spørger derfor om, man bør fastlægge yderligere specifikke mål for genanvendelse af andet plastaffald end det, der kommer fra emballage.

Kommissionen rejser spørgsmålet om en frivillig indsats blandt producenter og detailhandlen kan være med til at løse problemer. Eksempelvis ved at opstille ”bæredygtige emballageretningslinjer”, som producenter og detailhandlende frivilligt forpligter sig til.

Forbrugeradfærd

Ifølge Kommissionen opfattes plast som et materiale uden værdi i sig selv og det kasseres derfor nemt. Kommissionen spørger om pant og retursystemer eller leasingsystemer for bestemte produktkategorier er en vej frem og i givet fald, hvordan negative virkninger på konkurrencen kan undgås.

Kommissionen rejser videre debatten om, hvordan forbrugerne bedst oplyses om et produkts plastindhold og dets potentielt skadelige tilsætningsstoffer/farvestoffer, således

at det kan bidrage til at nedbringe mængden af plastaffald og styrke genanvendelsen.

Bæredygtige plasttyper

Hvis mængden af farlige stoffer i plast reduceres, vil dets genanvendelighed øges. Kommissionen spørger derfor, hvordan designet af plastprodukter kan forbedres og hvordan information om kemikalier stilles til rådighed for de, som skal håndtere produktet, når det er blevet til affald (genanvendelsesvirksomhederne).

Kommissionen rejser også spørgsmålet, hvordan man imødekommer udfordringer fra nye, innovative materialer som fx nanomaterialer, hvis miljø- og sundhedsmæssige risici man endnu ved meget lidt om, og mikroplast i fx skrubbecreme og brusegele, som kan ende direkte i havet, fordi spildevandssystemet ikke er designet til at opfange disse.

Holdbarhed af plast og plastprodukter

Plastprodukter, fx elektronisk udstyr, er ofte ikke designet til at blive genbrugt. Mange produkter har planlagt eller teknisk forældelse, og design, der gør det uøkonomisk eller endda teknisk umuligt at reparere plastprodukterne. Kommissionen spørger om en løsning kan være at udvikle regler for miljøvenligt design, som omfatter konkrete kriterier for mulighed for genbrug, holdbarhed, mulighed for reparation og modulopbygget konstruktion.

Billige plast-gadgets, der pakkes sammen med forbrugerprodukter, legetøj med kort levetid, plastbæreposer til engangsbrug og lignende fås ofte til priser, der ikke afspejler deres samlede miljøomkostninger, herunder udgifter til affaldshåndteringen. Kommissionen overvejer et separat initiativ for at reducere engangsbæreposer i plast og nævner muligheden for at udvikle markedsbaserede instrumenter baseret på miljøindikatorer til at styre produktionen og forbruget væk fra plastprodukter med kort levetid. Argumentet er princippet om, at forureneren betaler.

Fremme af bionedbrydeligt og biobaseret plast

Bionedbrydeligt plast tiltrækker sig stigende opmærksomhed, men Kommissionen minder om, at det ikke altid er lig med komposterbart materiale. Kommissionen anfører, at der er behov for yderligere information og regler for bionedbrydeligt plast og at der blandt andet er problemer med i affaldssorteringssystemer at skelne mellem bionedbrydelig og konventionel plast. Kommissionen spørger om eksisterende krav skal sondre mellem biobnedbrydelig og komposterbart plast, om oxonedbrydelig plast overhovedet må kaldes bionedbrydeligt og til hvilke formål bionedbrydeligt plast bør fremmes. Biobaseret plast fremstilles af majs, ris, sukkerrør eller kartofler og er derfor i konkurrence med fødevarerproduktion. Kommissionen spørger om, hvorvidt brugen af biobaseret plast bør fremmes.

Affald i havet, herunder plastaffald og den internationale indsats

På Rio+20-topmødet i juni 2012 forpligtede landene sig til at gøre en indsats for at mindske forekomsten og virkning af havforurening, herunder affald i havet - især plastaffald. Kommissionen spørger, hvordan EU kan fremme den internationale indsats for at modvirke affald i havene og fremhæver herunder EU's naboskabspolitik og førtiltrædelsespolitik som et instrument der vil kunne bidrage til at løse problemer med plastaffald – bl.a. i Middelhavet og Sortehavet.

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet er sammen med alle øvrige parter blevet opfordret til at fremsætte bemærkninger til grønbogen. Europa Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

4. Nærhedsprincippet

Grønbogen indeholder ingen forslag til konkrete retsakter, hvorfor det ikke er relevant at vurdere forholdet til nærhedsprincippet.

5. Konsekvenser for Danmark

Grønbogen har ingen lovgivningsmæssige, økonomiske eller administrative konsekvenser.

Grønbogen ændrer ikke beskyttelsesniveauet i Danmark eller EU.

6. Høring

Grønbogen er af Kommissionen sendt i bred høring hos medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, samt til en række relevante organisationer og berørte erhvervsbrancher.

Rammenotatet har været forelagt specialudvalget (miljø) i skriftlig høring. Hvor der er indkommet høringssvar fra Dansk Erhverv (DE), Dansk Industri (DI), Plastindustrien (PI), Danske Havne (DH), Danmarks Naturfredningsforening (DN) og Det Økologiske Råd (DØR).

DE meddeler, at de er enige i linjen i notatet og pointerer herunder, at et forbud mod deponering ikke løser udfordringerne med plastaffald.

PI hilser grønbogen velkommen, idet mere genanvendelse kan betyde billigere råvarer, bedre miljøimage og nye forretningsmuligheder. PI anfører, at EU Kommissionen skal sætte fokus på at kortlægge og fjerne de barrierer, der gør det vanskeligt/umuligt at bruge genanvendt plast i nye produkter og nævner herunder standarder, kundespecifikationer samt europæisk regulering - fx fødevarekontaktmaterialer, medicinsk udstyr og legetøj. PI finder videre, at der skal opstilles konkrete og realistiske EU harmoniserede mål for indsamling af forskellige plastfraktioner med fokus på at sikre kvalitet i genanvendelsen. PI finder ikke, at grønbogen forholder sig tilstrækkeligt nuanceret til forholdet mellem genanvendelse og energiudnyttelse. Affaldsdirekti-

vet giver mulighed for at fravige affaldshierarkiet, hvis fravigelsen kan begrundes i en livscyklustankegang. Flere undersøgelser viser, at genanvendelse af plast langt fra altid er den miljømæssigt bedste løsning. PI støtter den danske holdning til bionedbrydeligt plast. PI støtter ikke forslaget om at introducere ”sikkerhedsdatablade”, der skal følge et givet plastprodukt, idet de mener, at det vil medføre for store administrative byrder for de plastforarbejdende virksomheder og genanvendelsesvirksomhederne op og ned i værdikæden.

DI er enig i de overordnede linjer i grønbogen og tilslutter sig bemærkningerne fra PI, særligt om en mere nuanceret tilgang til anvendelsen af affaldshierarkiet.

DN vurderer, at der er meget godt i grønbogen, og bemærker at hovedvægten i en fremtidig indsats bør lægges på tiltag, der kan bidrage til at minimere mængden af plastaffald. DN finder at forbrænding af plast bør udfases til fordel for en høj - kvalitets genanvendelse af plastaffald, og at et sådant skifte i plastaffaldshåndteringen kunne hjælpes på vej ved hjælp af skærpede mærkningskrav og et forbud mod at forbrænde genanvendelsesegnet affald. Herudover ønsker DN et udvidet fokus på producentansvar, på design af plastprodukter - herunder udfasning af stoffer i plast, som stiller sig i vejen for genanvendelse - på produkt design med henblik på længere levetid, genbrug, genanvendelse og reparation samt på indførelse af pant- og leasing-systemer for at fremme direkte genbrug og genanvendelse.

DØR er positive over for grønbogen og supplerer dette med en række bemærkninger. DØR mener, at der skal gøres brug af prismekanismer (grønne afgifter) i stedet for frivillige aftaler blandt fx producenter og detailhandlen og til fremme af miljøvenligt design. DØR anfører i den forbindelse, at der bør ske en prisregulering af allerede eksisterende grønne afgifter (på bærepøser). Debatten om bærepøser skal fokusere på, hvordan man kan reducere mængden af engangsbærepøser. Ikke på om der anvendes plast- eller papirpøser, da forskellen miljømæssigt er marginal. DØR mener, at plaststoffer generelt bør opføres på negativlisten for indholdsstoffer i kosmetiske produkter, da de ingen afgørende virkning har i de kosmetiske produkter, men derimod er skadelige for miljøet. DØR mener, at brug af mikroplast i fx skrubbcremer bør forbydes. Endelig anfører DØR, at man bør fremme brugen af bionedbrydeligt og biobaseret plast, men at fokus på plastområdet først og fremmest skal være en reduktion i brugen af plast samt på at styrke genanvendelsen af plastaffald.

DH er enige i, at det optimale er at løse problemerne med marint affald ved kilden. DH anfører videre, at de eksisterende regler er i direkte modstrid med ønsket om at fremme, at affaldet bringes i land. DH foreslår, at de danske myndigheder fritager opfisket herreløst affald fra statsafgift og hjælper med at finde fornuftige genanvendelsesmuligheder for trawl m.v.

7. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har ikke været gennemført forhandlinger om grønbogen i rådsregi.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark hilser offentliggørelsen af ”Grønbog – om en europæisk strategi for plastaffald i miljøet” velkommen. Det er positivt, at der er taget initiativ til en fælles europæisk indsats til fremme af mere bæredygtige plastprodukter og en mere ressourceeffektiv håndtering af plastaffald. Plastaffald har gennem mange år været kendetegnet ved at være en af de mere vanskelige fraktioner at håndtere – først og fremmest fordi plastaffaldsmængden består af blandede plasttyper med forskellige tilsætningsstoffer/farvestoffer, og fordi plast har så lang en holdbarhed. Danmark er enig i, at der er et potentiale for øget genanvendelse af plastaffald, og at det er nødvendigt at iværksætte en indsats for at fremme brugen af genanvendt plast som erstatning for jomfruelig plast.

Danmark bakker op om, at opfølgningen på høringen af grønbogen indgår i Kommissionens igangværende arbejde med at revidere den eksisterende EU-affaldslovgivning.

Danmark bidrager gerne aktivt med erfaringer og resultater af undersøgelser, sådan at en kommende EU-strategi for håndteringen af plastaffald bl.a. kan bygge på de erfaringer, som medlemslandene besidder.

Generelt

Det er Danmarks vurdering, at grønbogen i for stort et omfang omtaler plast som et samlet materiale. Der differentieres ikke tilstrækkeligt mellem de forskellige typer af plast og kilder til plastaffald. Der findes mange forskellige typer af plast (med forskellige tilsætningsstoffer/farvestoffer) og forskellige muligheder for at genanvende disse, hvorfor der kan være behov for differentierede mål og midler.

Anvendelse af affaldshierarki

Danmark er enig i, at det ud fra en ressource tankegang er fornuftigt at lade håndteringen af plastaffald tage udgangspunkt i affaldshierarkiet i affaldsdirektivet. Der gøres dog opmærksom på, at hierarkiet kan fraviges, hvis fravigelsen er begrundet i en livscyklustankegang og medfører en miljømæssig forbedring.

Danmark finder, at det er væsentligt at holde for øje, at affaldsforebyggelse er højeste prioritet i affaldshierarkiet. Danmark mener derfor, at drøftelserne af, hvordan man i fremtiden bedst håndterer plastaffald skal suppleres med et fokus på, hvilke initiativer der kan medvirke til at forebygge plastaffald.

Flere danske virksomheder har givet udtryk for, at lovgivning og standardiseringskrav står i vejen for øget brug af genanvendt plast i produktionen. Danmark finder, at Kommissionen som supplement til arbejdet med at vurdere, hvorvidt den eksisterende affaldslovgivning er tilstrækkelig til at øge genanvendelsen af plastaffald tillige kunne belyse, om der er barrierer i anden europæisk regulering (fx fødevarekontaktmaterialer, medicinsk udstyr eller legetøj), som unødigt hindrer anvendelsen af genanvendt plast i produktionen og om det ville være miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt i givet fald at fjerne disse.

Danmark mener, at man bør undersøge fordele og ulemper ved at kræve mærkning af plastprodukter (fx om genanvendelighed, tilsætningsstoffer/farvestoffer m.v.) for at afklare, om et sådant initiativ kan medvirke til at fremme genanvendelse af plastaffald.

Danmark finder ikke, at en fuld og effektiv gennemførelse af kravene til affaldshåndtering i den nuværende lovgivning om affaldsdeponering i tilstrækkelig grad vil reducere det nuværende omfang af deponering af plastaffald. Den nuværende lovgivning fastsætter alene mål om at nedbringe mængden af bionedbrydeligt affald til deponering. Ikke om fx at nedbringe mængden af brændbart affald.

Danmark mener, at det vil være forkert at arbejde for et generelt forbud mod deponering af plastaffald, idet det kan være relevant at deponere visse typer af plastaffald – fx pvc-affald og tungmetalholdigt affald. Danmark finder, at det alternativt vil være mere hensigtsmæssigt at arbejde frem mod et forbud mod at deponere forbrændingseget affald, herunder plastaffald, sådan som det gælder i Danmark.

Danmark finder, at det vil være svært at styre plastaffaldsstrømmene uden om deponeringsanlæggene ved at forhøje deponeringsafgifterne, sådan som Kommissionen stiller spørgsmål om, med mindre forhøjelsen er meget stor. Plast er for let et materiale til, at det vil flytte nogle nævneværdige mængder. Generelt kan afgiftsværktøjet dog sagtens vise sig at være et nyttigt virkemiddel i indsatsen for at fremme en affaldshåndtering, der følger affaldshierarkiet.

Danmark finder, at det kan være relevant at gøre erfaringer med, hvilke indsamlingsmetoder, herunder fx ”pay as you throw”-ordninger, der synes mest effektive ifht. at sikre genanvendelse af relevante plasttyper, men mener at det skal være op til det enkelte medlemsland at beslutte, hvilken metode der fungerer bedst i eget land. Den bedst egnede indsamlingsmetode for plastaffald er i høj grad bestemt af lokale forhold, herunder bl.a. af hvilke affaldssystemer, der i øvrigt er etableret i det pågældende land. Specifikke indsamlingsmetoder skal ikke gøres obligatoriske for medlemslandene.

Mål for genanvendelse af plast og frivillige initiativer

Danmark er enig i, at det er relevant at vurdere mulighederne for at opstille konkrete EU-mål for genanvendelse af plastaffald. Danmark mener, at det i den sammenhæng nøje skal vurderes, hvordan sådanne mål kan formuleres med henblik på samtidigt at sikre kvalitet i genanvendelsen og sikre slutprodukter, der reelt kan erstatte jomfrueligt plast. Det vil givet være nødvendigt at differentiere mellem forskellige plasttyper, fordi mulighederne for genanvendelse er forskellige.

Danmark mener, at det er fornuftigt at gøre brug af flere forskellige virkemidler til fremme af genanvendelse af plastaffald. Danmark er derfor enig i, at der bør arbejdes for at engagere relevante parter, herunder producenter og detailhandlen, i frivillige initiativer – og gerne på tværs af landegrænser. Det synes oplagt, at et samarbejde mellem myndigheder og virksomheder og også på tværs i plastens værdikæde kan give noget synergi, som kan medvirke til at øge genanvendelsen af fx emballageplast, landbrugsplast, plast i elektronikaffald og plastaffald fra bygge- og anlægssektoren. Der kan givet hentes inspiration i nogle af de frivillige aftaler, som er etableret i UK om fx emballageaffald.

Forbrugeradfærd

Danmark er enig i, at en måde at øge genanvendelsen af plastaffald på er ved at have fokus på forbrugernes adfærd. Det skal som forbruger være nemt og enkelt at træffe den rigtige beslutning. Danmark er enig i, at forbrugerne kan hjælpes på vej gennem oplysning, men gør opmærksom på, at det er nødvendigt at være påpasselig med at introducere nye produktoplysninger på produkterne. Forbrugerne har i forvejen vanskeligt ved at finde rundt i oplysninger, mærker m.v., som alle har til formål at hjælpe dem til at træffe det rigtige valg i indkøbssituationen. En løsning for så vidt angår plastprodukter kan måske være at knytte oplysningerne an til eksisterende miljømærker som fx EU-blomsten. Den bedste løsning er at sikre, at borgerne ikke skal vælge mellem forskellige (miljø)kvaliteter, men pr. automatik vælger den ”rigtige”.

Bæredygtige plasttyper

Danmark mener, at en afgørende indsats for at øge genanvendelsen af plastaffald er at fokusere på plastdesignfasen og input i plastproduktionen. Der skal i langt højere grad end i dag arbejdes med at fremstille produkter, som er nemme at skille ad efter endt brug – fx møbler – så plasten kan genanvendes og som indeholder færre potentielt skadelige stoffer.

Danmark mener, at det vil være en god idé at undersøge og vurdere muligheden for at introducere ”sikkerhedsdatablade”, som indeholder hensigtsmæssig information om et givent plastprodukt med henblik på at hjælpe de genanvendelsesvirksomheder og plastforarbejdende virksomheder, der modtager produkterne efter endt brug. Det vil hjælpe dem til at forstå, hvad affaldet består af og i forlængelse heraf medvirke til at optimere håndteringen af affaldet.

Danmark mener, at der er behov for at opnå større viden om brugen af mikroplast i forbrugerprodukter og omfanget af dette i det spildevand, som ledes videre ud i havet med henblik på at afklare, om der skal arbejdes hen mod et egentligt forbud mod brugen af mikroplast i forbrugerprodukter.

Holdbarhed af plast og plastprodukter

Danmark finder, at det bør undersøges, hvilke virkemidler der er egnede til fremme af design af plastprodukter med lang levetid. Det vil sige produkter af høj kvalitet, produkter som kan genbruges og/eller genanvendes, produkter hvor enkeltdele kan udskiftes og som kan repareres.

I Danmark er der gode erfaringer med at anvende afgifter på bæreposer og et pant- og retursystem på drikkevareemballage.

Fremme af bionedbrydeligt og biobaseret plast

Danmark finder, at brugen af bionedbrydeligt plast teoretisk har potentiale til brug for fx emballering af produkter, som efter endt brug skal komposteres eller bioforgasses. Som Kommissionen er inde på, er de hidtidige erfaringer dog, at den reelle nedbrydelighed i virkeligheden er begrænset og kan være en direkte trussel mod genanvendelsesprocesserne, fordi affaldshåndteringssystemerne endnu ikke effektivt kan sortere bionedbrydeligt plast fra konventionelt plast. Danmark mener, at det i arbejdet for at fremme anvendelsen af bionedbrydeligt plast er nødvendigt at skelne mellem de forskellige typer af bionedbrydelighed. Danmark mener, at hvis der skal anvendes biobaseret plast, skal det være fremstillet af affalds- og biprodukter, som fx produktionsaffald fra fødevarer fremstillingen eller landbrugsproduktionen. Der bør ikke anvendes afgrøder, som kunne have været brugt til fødevarer.

Affald i havet, herunder plastaffald og den internationale indsats

Danmark mener, at problemer med marint affald bør løses ved kilden, hvilket indebærer korrekt efterlevelse og effektiv håndhævelse af de gældende internationale regler om affaldshåndteringssystemer for både affald produceret på land og affald fra skibe.

Uanset, at Danmark deler ønsket om en markant reduktion i mængden af marint affald, rummer forslaget om fastsættelse af et fælles kvantitativt mål for reduktion af marint affald - sådan som det også fremgår af forslag til nyt EU-miljøhandlingsprogram - en række udfordringer, der skal løses. Dels findes der i dag kun begrænset viden om de præcise kilder til marint affald i de enkelte havområder, dels er det uklart hvilke udledninger de enkelte lande kan gøres ansvarlige for. Dermed er det uklart, hvad det er for en baseline, som et mål skal relateres til og hvilke tiltag, det vil være nødvendigt at tage i anvendelse. Dertil kommer, at der er meget stor forskel på, hvordan de enkelte EU-lande i dag har implementeret EU's affaldsregulering og dermed,

hvor let det vil være for landene at skulle leve op til en fælles EU reduktionsmålsætning.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.